

do tych osób należy stosować art. 3 Ustawy z dn. 30 stycznia 1920 r. Dz. U. R. P. N. — 7 p. 44.

Ponieważ zgodnie z życzeniem kół interesowanych należy na tem, aby wspomniane osoby, o ile złożą odpowiednią deklarację w myśl art. 3 powołanej ustawy, otrzymały, dotyczące akty uznania, względnie poświadczenia obywatelstwa polskiego w czasie poprzedzającym wymaganie dokumentów ratyfikacyjnych, to jest w ciągu około 2 tygodni, przeto Ministerstwo Spraw Wewnętrznych poleca wydać natychmiast zarządzenie, aby władze administracyjne i instancje podobne wypadki załatwiły w czasie powyższym.

Wobec tego, przy ocenieniu dowodów pochodzenia, o których mowa w art. 3 Ustawy, należy postępować wyjątkowo liberalnie.

Z reguły należy zatem zadawać się poświadczeniami wiarygodnych osób (poświadczeniami Kół i Związków Polaków Kresowych), jeśli interesowani, co w poważnej ilości wypadków przypuszczać należy, że nie będą mogli wykazać się odpowiednimi dokumentami rodzinnymi.

Ponieważ w miejscowościach, gdzie ilość zgłaszających się będzie znaczna, załatwienie większej ilości podobnych wypadków w czasie stosunkowo krótkim, może natrafić na trudności pod względem technicznym, przeto zaleca się skorzystać z technicznej pomocy miejscowej Kół i Związków Polaków Kresowych, jeśli one pomóc taką ofiarą, bądź to przez dostarczenie odpowiednich sił pisarskich, bądź to przez dostarczenie potrzebnych druków.

Skorzystanie z ewentualnej w tym względzie pomocy, pozostawia się naturalnie ocenie kierownika właściwej władzy administracyjnej.

W każdym razie — co się samo przez się rozumie — merytoryczne badanie każdego wypadku i decyzja należy wyłącznie do Kierownika urzędu.

Na podstawie złożonej deklaracji w razie uznania dowodu pochodzenia polskiego za dostateczny, należy wydać interesowanemu poświadczenie wg. ustalonego wzoru. (Komunikat M. S. W. z dnia 2 IV. 1921 r.)

Przewóz poczty samolotami.

Od dn. 12 kwietnia b. r. rozpoczął się przewóz poczty samolotami między Warszawą — Strassburgiem i Paryżem. Odioły odbywają się każdego tygodnia w soboty o godz. 8-ej rano. Dopuszczone są listy, kartki pocztowe, druki, gazety, papiery handlowe i próbki towarowe tak zwykłe jak i polecone. Opłata składa się z należności pocztowej według taryfy zagranicznej i uliczonej znaczkiem pocztowym i z należności za przewóz lotniczy płatnej gotówką przy nadaniu i wynoszącej do Pragi (względnie do miejscowości w Czechosłowacji) 30 Mk. polskich, do Strassburga (Alzacji—Lotarynii) 60 Mk., do Paryża (do całej Francji) 105 Mk. za pierwszych 20 gramów wagi. Za przesyłki cięższe pobiera się wyższe opłaty według osobnej taryfy. Przyjmowanie przesyłek odbywa się na razie tylko w urzędzie pocztowym Warszawa t. od godz. 8-ej rano do godz. 8-jej wieczór, a bezpośrednio przed odlotem do godz. 7-jej rano. Od 1-go maja można nadawać przesyłki dla poczty lotniczej we wszystkich Polskich urzędach pocztowych. („Monitor Polski” № 25 z dn. 27. IV. 1921 r.)

Przejęcie w zarząd Ministerstwa Poczty i Telegrafów od władz wojskowych urzędów telegraficznych i telefonicznych na obszarach wschodnich i przesunięcie granicy prywatnego ruchu telegraficznego i telefonicznego.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów przejęło w swój zarząd od władz wojskowych urzędzenia telegraficzne i telefoniczne na części obszarów należących dotychczas do wojskowej Dyrekcji Telegrafów i Telefonów № 2 do granicy biegnącej przez miejscowości: Różany, Błędów, Bereza, Karuska i Pińsk, łącznie z wymienionymi miejscowościami.

Zgodnie przeto z ustępem drugim okólnika Ministerstwa Poczty i Telegrafów nr. 10073/915/IX z 16 marca b. r. (dz. urz. Min. P. i T. nr. 16 ex 1931 r.) automatycznie przesuwa się linia prywatnego ruchu telegraficznego i telefonicznego do granicy przyjętych obszarów. (Dz. Urz. Min. Poczty i Telegr. № 18 z dn. 16/IV 1921 r.)

Zniesienie kredytowania należności telegraficznych władzom i urzędem podległym Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Ze względu na faktyczne istnienie działań wojennych, zarządzenie Ministerstwa Poczty i Telegrafów nr. 26994/2704/IV z dn. 20 sierpnia 1920 r. (dz. u. M. P. i T. nr. 20 poz. 214 z 1920) o kredytowanie należności telegraficznych dla wszystkich władz i urzędów podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych i Generalnemu Delegatowi Rządu w Małopolsce zniesiono z dniem 1 maja b. r. (Dz. Urz. Min. Poczty i Telegr. № 19 z dn. 23/IV 1921 r.)

Rzeczy znalezione.

W II-ym Komisariacie Policji Kolejowej na st. Siedlce są do odebrania znalezione przez funkcjonariusza rzeczonego Komisariatu następujące rzeczy:

1. Chustka mata na głowę i czapka granatowa męska.
2. Maska karakulowa czarna.
3. Koltan damski.
4. 1 kamazek męski używany.
5. Chustka wełniana czarna.
6. 1 para kamazek dzieciennych używanych.
7. 1 para pantofli płócennych damskich.
8. Walizka płócienna stara porwana.
9. Kuferek męski zawierający bieliznę męską i damską, pieniądze i listy pisane na imię Jana Zolynia.
10. Sakwojarsz damski skórzany w którym okazało się dwa pierścienie złote, łańcuszek damski złoty, 73 kop. w monecie srebrnej i miedzi, oraz inne drobniactwa.
11. Portmonek zawierający pieniądze 32 mk. 50 fen., 3 rb. rosyjskie, trzy kwity za № 515, 571 i 527 na imię Karabrokiego (podrobny).
12. Sakwojarsz damski w którym znajduje się 49 mk. 2 korony, portmonek na drobne pieniądze, chusteczka i koronka do nabożeństwa.
13. Walizka płócienna w kratę zielonkawą z popsutym zamkiem.

14. Walizka próżna koloru czerwonego z połamanym zamkiem i oberwaną rączką, tekturowa.
15. Kosz duży biały w którym znajduje się: samowar, lampka i kłosa, 3 łacie, 8 galek drownianych, 15 galek takichże z łańcuszkiem, sitko do herbaty, koszyk stołowy do kłosa, podstawka do noży, album z fotografiami, okrytki, fotografie i różne drobne rzeczy, oraz przepisy kucharskie.
16. Palto czarne letnie męskie na czarnej półjedwabnej podszewce.
17. Woreczek zawierający czarną wełnianą szydełkową chustkę.
18. Walizka żółta skórzana z naklejoną kartką Warszawa Wsch. zawierającą bieliznę damską i męską, ubranie i inne drobne rzeczy na imię Zygmunta Szok.
19. Koznek długi z dużym koltnerem z czarną wełną, kryty brązowym sukrem samodziałowym.
20. Książka Kasy Oszczędnościowej z Wileńskiej za № 309 na imię Prockajło Łazimierza.
21. Książka Kasy Oszczędnościowej w Petersburgu Oddz. 20 za № 2328 na imię Juchniewicz Jakóba.

Termin zgłoszenia się prawych właścicieli po odbiór wymienionych wyżej rzeczy wyznacza się 3 miesiące od dn. umieszczenia ogłoszenia, po upływie którego będą sprzedane z licytacji, a pieniądze przekazane na dochód Skarbu Państwa.

Paszporty dla obywateli Litwy Środkowej.

Paszporty dla obywateli Litwy Środkowej wydawane są wyłącznie przez delegaturę rządu Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie.

W celu otrzymania paszportu zagranicznego należy zwracać się do odpowiedniego starosty, załączając następujące dokumenty: 1) podanie, 2) formularz do podania o paszport zagraniczny z dokładnym rękopisem, 3) paszport, względnie legitymację osobistą, 4) 2 fotografie, 5) zaświadczenie jednego z urzędów służby bezpieczeństwa publicznego o prawomyslności petenta i niestawianiu przeszkód przez ten urząd do wyjazdu zagranicę. Jako urzędy bezpieczeństwa należy rozumieć: 1) komisariaty policji, 2) oddziały żandarmerji, 3) oddziały II sztabów wojskowych, 4) szefa służby bezpieczeństwa przy Naczelnym Dowództwie wojsk Litwy Środkowej. Oprócz wszystkich świadectw, petenci w wieku poborowym winni przedstawić świadectwo obojętne P. K. U. lub oficera ewidencyjnego. Odnosne starostwo przesyła podanie petentów do departamentu spraw wewnętrznych T. K. R. w Wilnie (wydział administracyjny). Departament po zaopiniowaniu o podaniach, skierowuje je do delegatury rządu Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie. Petent otrzymuje paszport zagraniczny w delegaturze rządu Rzeczypospolitej Polskiej w Wilnie (ul. Śniadeckich, pałac ks. Ogińskiego, 1-sze piętro). (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy, Nr. 93, z dn. 27. IV. 1921 r.)

Opłaty budowlane.

Przy składaniu podań do inspekcji budowlanej magistratu m. st. Warszawy o zatwierdzenie projektów na budowę nowe lub przeróbki w istniejących, petenci opłacali dotychczas po 21 mk. 60 fen. od sekcji rysunkowej 20 na 33 cm., otrzymujący zaś pozwolenie na roboty budowlane, nie wymagające składania planów i rozbiórki zrujnowanych budowli, nakładali na podanie marki miejskie za 4 mk. 30 fen. Opłaty te były ustanowione w 1918 r. Wobec niepomiernego wzrostu kosztów utrzymania personelu wydziału zasłała potrzeba podwyższenia opłat budowlanych.

Specjalna komisja radziecka zatwierdziła obecnie następujące opłaty:

Za zejście na grunt dla zbadania i wydania opinji przez komisję budowlaną na drobne przeróbki bez planów mk. 200, z planami i obliczeniami wytrzymałości 400 mk. Za urządzenie reklamy, wystawy, rusztowania 100 mk. Za zejście na grunt dla zbadania i wydania opinji w sprawie rozbiórki budynku parterowego 300 mk., każde następne piętro 200 mk., budynku niezamieszkałego, służącego dla celów gospodarczych 200 mk. Za zejście na grunt i rozważenie projektów, przedstawionych do zatwierdzenia: a) bez obliczeń lub z obliczeniami nieznacznie 300 mk., b) z obliczeniami większymi 500 mk.

Za pozwolenie skopiowania z planów, znajdujących się w archiwum inspekcji budowlanej 50 mk. Za deklarację o przyjęciu nadzoru nad budowlą: a) za blankiet deklaracji 10 mk., b) od złożonej deklaracji budowlanej 100 mk., przedsięwziętych 30 mk.

Jednocześnie z wprowadzeniem tych opłat zniżono pobór opłat od formatu planów 20 na 33 cm. po 21 mk. 60 fen. pozostawiono natomiast pobór w markach miejskich od podań do wydziału budowlanego. (Dz. Urz. Rządu st. m. Warszawy Nr. 92 z dn. 26. IV. 1921 r.)

Opłata stempelowa od kart „miniaturowych”.

Okólnikiem z dn. 31. III. 1921 r. L. 1625/20 S. IV. wyjaśniło Min. Skarbu, że według § 1 rozporządzenia wykonawczego z dn. 31. X. 1920 r. (Dz. Ust. Rozpl. Polsk. z r. 1920, № 104 poz. 690) karty do gry „miniaturowe” (karty do gry dla dzieci) podlegają opłacie stempelowej, wprowadzonej ustawą z dn. 6 lipca 1920 r. (Dz. Ust. Rozpl. Polsk., r. 1920 № 101 poz. 555) ponieważ także takie karty, które od kart zwyczajnych różnią się tylko rozmiarami, służyć mogą do gry. (Dz. Urz. Komis. Rządu st. m. Warszawy № 91 z dn. 21. IV 1921 r.)

Stan sanitarny domów.

Stwierdzono że stan sanitarny wielu domów, przeważnie w dzielnicach żydowskich i w okolicach Żelaznej Bramy, Mirowskiej, Krochmalnej i innych pobliskich ulic, pozostawia wiele do życzenia. Podwórze domów są nieuprzążane po kilka i kilkanaście dni, śmiećniki przepelnione, klozety zanieczyszczone i popusłe, schody nie sprzątane i nie myte zupełnie, w bramach i na podwórzach wyhoje, mogące spowodować wypadki, prócz tego w wielu domach znajdują się potajemne piekarnie, rzeźnie i placówki i t. p. zakłady, nie posiadające odpowiednich pozwoleń.

Wskazuje to, że przodownicy-dzielnicy zbyt rzadko zachodzą do wnętrza domów położonych w ich dzielnicach i niedostatecznie pilnują przestrzegania czystości i bezpieczeństwa.

Ponieważ taki stan rzeczy trwać dalej nie może, polecono pp. kierownikom komisariatów i ich zastępcom zająć się osobiście niezwłocznie stwierdzeniem stanu sanitarnego i bezpieczeństwa domów położonych w obrębie ich komisariatów, wydać właściwe zarządzenia i położyć winnych nieprzestrzegania odnosnych przepisów do odpowiedzialności.

Jednocześnie polecono dopilnować, aby przodownicy dzielnicowi codziennie obchodzili swoje dzielnice i sprawdzali stan czystości i bezpieczeństwa domów, oraz ujawniali wszelkie wymienione powyżej, istniejące bez odnosnych pozwoleń.

Pp. Inspekcijnym-Nadkomisarzom polecono również dokonywać systematycznych obchodów zeniedbanych pod względem czystości dzielnic i raportów o zauważonych nieporządkach. Okr. komdzie P. P. st. m. Warszawy. (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. st. m. Warszawy, Nr. 1548 z dn. 26. IV. 1921 r.)

Handel chlebem.

Polecono pp. kierownikom podwładnym Komendzie Okręgowej urzędów P. P. wydać zarządzenia, aby funkcjonariusze policji zwracali baczna uwagę na handlarzy chlebem, a to w celu zapobieżenia spekulacji chlebem pozakontyngensowym z piekarni Wyciąłu Zaopatrzenia, który jest sprzedawany obecnie po mk. 40 za funt. (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. st. m. Warszawy, № 1547, z dn. 29. IV. 1921 r.)

Amerykańskie worki pocztowe.

Na skutek odezw p. Prokuratora przy Sądzie Okręgowym w Warszawie z d. 20/IV r. b. № 6098 pp. komisarzom P. P. roztoczyć baczna uwagę na targach, czy wśród sprzedawanych rzeczy nie trafiają się worki pocztowe z Ameryki, szare z pasami niebieskimi lub czerwonymi i napisem „U. S. A. № —”

W razie ujawnienia tego rodzaju worków polecono sprzedawców aresztować, zarządzić u nich rewizję i przeprowadzić dochodzenie dla ustalenia, w jakiej drodze dany worek trafił do rąk poszlakowanego. (Rozkaz Okr. Kmdy P. P. st. m. Warszawy № 1547 z dn. 29. IV. 1921 r.)

PRZEPISY

o warunkach i opłatach przy korzystaniu z gruntów miejskich na ulicach i placach, z przestrzeni oraz napis w i urzędach reklamowych w m. stoł. Warszawie.

Uchwalone przez Magistrat w dniu 27 lutego 1917 roku Nr. 636, zatwierdzone przez Radę Miejską w dn. 31 lipca 1917 r. i władzę nadzorczą w dniu 20 lutego 1918 r. Nr. 1566/17

1. Przepisy ogólne.

§ 6. Wywieszanie ogłoszeń, znaków i t. p., zakrywających, lub przecinających balkon, wsporniki, kolumny, pilastry, frontony, gzemby główne i t. p. części architektoniczne fasady jest wzbronione. W wypadkach wyjątkowych może być dozwolone umieszczenie na balkonach, należących do mieszkańca petenta.

§ 7. Mający zamiar umieścić na lieu domu znak reklamowy szafę wystawową i t. p. winien złożyć podanie do Magistratu z dołączeniem: a) odnośnego rysunku projektowanej reklamy z wymienieniem szczegółowego napisu w skali nie mniejszej, niż 1/20 naturalnej wielkości; b) plamiennego zezwolenia właściciela nieruchomości na umieszczenie reklamy na jego domu; c) obliczenie powierzchni reklamy i odpowiedniej części fasady domu w metrach. O ile w ciągu 3-ch tygodni od daty złożenia podania nie nastąpi odmowa pozwolenia ze strony Magistratu—właściciel przedsięwzięcia ma prawo wykonać zamierzone urządzenia reklamowe.

§ 8. Na gmachach, mających znaczenie historyczne, zabytkowe lub na domach o wybitnej wartości architektonicznej Magistrat ma prawo zabraniać wywieszania wszelkich znaków reklamowych, które wykonaniem, treścią lub rozmiarem obniżyłyby znaczenie historyczne, lub wartości architektonicznej gmachu.

§ 9. Znaki firmowe, pisane lub obrazkowe, winny być umieszczone w płaszczyźnie lica budowli. Utwierdzenie ich prostopadłe pod kątem do lica budowli jest wzbronione. Nie dotyczy to godeł plastycznych, które mogą być umieszczone w granicach obrysu przewidzianego w paragrafie 2.

§ 10. Napisy na wszystkich urządzeniach reklamowych powinny bezwarunkowo posiadać tekst polski, jako główny. Nie zabrania się jednak używania równoległe z tekstem polskim napisów w innych językach. Napisy winny być ortograficznie. Za umieszczenie napisów nieortograficznych winni ponosić karze do 20 mk. na rzecz kasy miejskiej, jeżeli w przeciągu miesiąca od dnia zawiadomienia napisy nie zostaną poprawione. Po upływie tego terminu, niezależnie od kary, znak może być usunięty na koszt jego właściciela sposobem administracyjnym z mocy uchwały Magistratu.

4. Odpowiedzialność za korzystanie z urządzeń.

§ 11. Za wykonanie jakiegokolwiek z urządzeń, wskazanych w przepisach niniejszych bez pozwolenia Magistratu, winni, niezależnie od ściąganych opłat za cały czas trwania urządzeń podlegają karze w wysokości tejże opłaty, nie mniejszej jednak, niż 20 mk. Tej samej karze podlegają winni zajęcia większej powierzchni gruntu miejskiego, lub urządzenia większego napisu czy znaku, niż obejmuje pozwolenie. Magistratowi przysługuje prawo usunięcia sposobem administracyjnym nielegalnego urządzenia na koszt właściciela. Zdjęcie znaku lub zamalowanie napisu nie zwalnia od opłaty i kary, jeżeli znak lub napis został już przez Magistrat zarejestrowany.

§ 12. Szafki, godła i napisy pozostawione po zwiniętych lub przeniesionych firmach mogą być usunięte w terminie miesięcznym na zasadzie uchwały Magistratu sposobem administracyjnym.

Natomiast witryny, werandy i t. p. urządzenia mogą pozostać, lecz w tym wypadku przypadające na rzecz kasy miejskiej opłaty ponosi właściciel domu.

Uwaga. O zwinięciu lub przeniesieniu przedsięwzięcia przez osoby, korzystające z szafek, werand, godeł, napisów i innych urządzeń, właściciel domu obowiązany jest zawiadomić Magistrat w terminie miesięcznym. Niewykonanie tego przepisu karane jest grzywną do wysokości 50 mk.